

Súd: Okresný súd Trnava  
Spisová značka: 11C/168/2016  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116213131  
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 08. 2018  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová  
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2116213131.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci žalobcu: Československá obchodná banka, a.s., IČO 36 854 140, Žižkova 11, 811 02 Bratislava, zastúpený: HMG LEGAL, s.r.o., IČO: 35 885 459, Červeňova 14, 811 03 Bratislava-mestská časť Staré Mesto, proti žalovanému: K. G., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX, o zaplatenie 1.470,72 eura s príslušenstvom, takto

### rozhodol:

I. Žaloba sa **z a m i e t a** .

II. Žalovanému sa nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

### o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 26.05.2016, doručenu súdu dňa 07.06.2016, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.470,72 eura spolu s úrokom vo výške 19,50 % ročne zo sumy 970,- eur od 25.05.2016 do zaplatenia a úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 1.326,20 eura od 25.05.2016 do zaplatenia, ako aj náhradu trov konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorili žalobca a žalovaný Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB S., na základe ktorej bol zriadený bežný účet. Zároveň bola dňa XX.XX.XXXX uzavretá Zmluva o povolenom prečerpaní k bežnému účtu/Zmluva o kontokorentnom úvere (označená ako Oznámenie), na základe ktorej boli žalovanému poskytnuté finančné prostriedky formou povoleného prečerpania bežného účtu, resp. kontokorentného úveru, a to až do výšky úverového limitu 970,- eur. Nakoľko žalovaný poskytnutý úver nesplácal a bol v omeškaní s vrátením viac než dvoch splátok a súčasne aj jednej splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace, listom - Oznámenie o zosplatnení úveru, žalobca vyhlásil celú svoju pohľadávku za splatnú k dátumu 30.11.2014. Na základe Oznámenia a Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie bežného účtu bola so žalovaným dohodnutá premenlivá/vyhlasovacia úroková sadzba. Aktuálna úroková sadzba povoleného prečerpania je vo výške 19,50 % p.a.. Úrok z omeškania si žalobca uplatňuje v zákonnej výške 8,00 % p.a.. Podľa Obchodných podmienok pre povolené prečerpanie je istina, so zaplatením ktorej je klient v omeškaní, úročená úrokom z úveru a úrokom z omeškania. Úroky z úveru a poplatky sú úročené len úrokom z omeškania. Podľa vyčíslenia pohľadávky poskytnutého žalobcom ku dňu 24.05.2016 bol celkový zostatok v sume 1.470,72 eura, pozostávajúca z istiny vo výške 970,00 eur, riadneho úroku v zmysle zmluvy vo výške 356,20 eura, úrokov z omeškania vo výške 144,52 eura. Žalobca žalobu právne odôvodnil ustanoveniami § 497, § 502 ods. 1, § 504, § 369 ods. 1, § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka. Žalobca na výzvu súdu doplnil žalobu podaním zo dňa 11.05.2018, kde uviedol, že žalobou uplatňovaná suma vo výške 1.470,72 eura pozostáva z nezaplatennej istiny vo výške 970,- eur, nezaplatených riadnych úrokov vo výške 356,20 eura a nezaplatených úrokov z omeškania vo výške 144,52 eura. Nezaplatená istina vo výške 970,- eur predstavuje nezaplatenú časť poskytnutého úveru, k čerpaniu ktorého bol žalovaný oprávnený na základe Zmluvy o povolenom prečerpaní k bežnému účtu,

označenej ako „Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg. č. XXXXXXXXXXR“, a to až do výšky úverového limitu 970,- eur. Priebeh jeho čerpania a splácania vyplýva z podrobnej špecifikácie pohľadávky, ktorá tvorí prílohu podania, a ktorá bola vypracovaná ku dňu 24.05.2016. Nezaplatené riadne úroky vo výške 356,20 eura boli účtované odo dňa prvého čerpania úveru a sú vyčíslené taktiež ku dňu 24.05.2016. Základom pre výpočet riadneho úroku bol aktuálny zostatok na úverovom účte (t.j. aktuálna výška čerpaného úveru). Jednotlivé sumy riadnych úrokov k poslednému dňu jednotlivých kalendárnych mesiacov vyplývajú z predloženej špecifikácie pohľadávky. Z predloženej špecifikácie pohľadávky vyplýva aj výška úrokových sadzieb, uplatnených v jednotlivých obdobiach. Úroky z omeškania vo výške 144,52 eura boli počítané z nedoplatkov na splátkach, ktoré boli splatné k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca. Prvýkrát sa žalovaný dostal do omeškania s platením riadnych úrokov, splatných v mesiaci júl 2009. Následne si svoj záväzok, vyplývajúci mu z úverovej zmluvy, úplne splnil v mesiaci august 2011, avšak opätovne sa dostal do omeškania. Jednotlivé sumy úrokov z omeškania, obdobie ich účtovania a základ pre ich výpočet vyplýva z predloženej špecifikácie pohľadávky. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jednalo o úver formou povoleného prečerpania finančných prostriedkov, tzv. revolvingový úver, žalovaný mohol ľubovoľne a opakovane čerpať finančné prostriedky až do výšky schváleného úverového rámca a kedykoľvek mohol splatiť celú vyčerpanú sumu alebo jej časť. Zo splatenej časti úveru mohol opäť ľubovoľne čerpať úver. Úrok z úveru bol splatný posledný deň v mesiaci. Pokiaľ na bežnom účte žalovaného nebol ponechaný dostatok finančných prostriedkov na riadne úroky, z omeškanej sumy bol účtovaný úrok z omeškania. V prípade tohto typu úveru ide teda o dlhodobý, opakovateľný a obnoviteľný úver, pri ktorom nie je možné určiť už pri jeho zriadení jeho konečnú splatnosť vyjadrenú vo forme presne stanoveného dňa. Taktiež nie je možné predpokladať pri zriadení účtu spôsob správania sa dlžníka, a to najmä koľko a ako často dôjde k čerpaniu úveru, čím by bolo teda možné jednoznačne určiť splátky čerpaného úveru, a to najmä ich výšku a ich počet. Nakoľko sa žalovaný dostal s vrátením čerpaných finančných prostriedkov do omeškania, žalobca vyzval žalovaného na úhradu pohľadávky a upozornil ho na možnosť vyhlásenia mimoriadnej splatnosti všetkých jeho neuhradených záväzkov a následné uplatnenie svojej pohľadávky na súde. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný svoj záväzok neuhradil, žalobca listom zo dňa 01.12.2014 žalovanému oznámil, že došlo k zosplatneniu úveru ku dňu 30.11.2014. Žalobca ďalej uviedol, že zo špecifikácie pohľadávky vyplýva, akým spôsobom dochádzalo k započítaniu úhrad na istinu, riadne úroky, úroky z omeškania, prípadne poplatky, rovnako ako aj čerpania úveru žalovaným v jednotlivých mesiacoch a výška zostatku na úverovom účte. Uvedené vyplýva taktiež aj z predloženého výpisu z úverového účtu žalovaného. Ku dňu zosplatnenia úveru, t.j. k 30.11.2014 bol zostatok neuhradenej istiny na úverovom účte žalovaného vo výške 970,- eur. Z predloženej špecifikácie, ako aj z výpisu z úverového účtu žalovaného, je zrejmé, že takýto nedoplatok na istine bol už v mesiaci júl 2017, od kedy žalovaný úver nečerpал. Žalovaný bol v zmysle zmluvy povinný hradiť z vyčerpanej časti úveru aj riadne úroky. Keďže si túto povinnosť neplnil, v zmysle špecifikácie bola ku dňu zosplatnenia úveru dlžná suma na riadnych úrokoch vo výške 77,40 eura. Vzhľadom na skutočnosť, že je žalovaný v omeškaní, je povinný uhradiť žalobcovi aj úroky z omeškania, ktoré boli ku dňu zosplatnenia úveru vo výške 1,14 eura. Keďže žalovaný svoj dlh ani na základe oznámenia o zosplatnení úveru neuhradil, suma riadnych úrokov, aj úrokov z omeškania, narastá. Suma istiny zostáva rovnaká vzhľadom na skutočnosť, že k ďalšiemu čerpaniu finančných prostriedkov úveru už nedochádza. Ku dňu vyčíslenia žalovanej pohľadávky, t.j. k 24.05.2016, bola celková dlžná suma vo výške 1.470,72 eura, keďže dlh žalovaného na riadnych úrokoch bol vo výške 356,20 eura a na úrokoch z omeškania vo výške 144,52 eura.

3. Ako dôkazy žalobca predložil Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda zo dňa 29.06.2009, Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg.č. XXXXXXXXXXR zo dňa XX.XX.XXXX., Poslednú výzvu na úhradu pohľadávky zo dňa 30.09.2014, fotokópiu doručenky, Oznámenie o zosplatnení úveru zo dňa 01.12.2014, fotokópiu doručenky, Obchodné podmienky pre povolené prečerpanie bežného účtu, Všeobecné obchodné podmienky, Sadzobník úrokových sadzieb platný od 01.11.2015, vyčíslenie pohľadávky k 24.05.2016, Špecifikáciu pohľadávky k 24.05.2016, výpis z úverového účtu žalovaného.

4. Žalovanému bola žaloba s prílohami doručená dňa 18.05.2018, k tejto sa nevyjadril.

5. Podľa § 470 ods. 1 a 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. (1) Podľa § 470 ods. 2 CSP, právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. (2)

6. Podľa § 290 CSP, spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

7. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

8. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom, keď pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ktorý svoju neprítomnosť ospravedlnil z dôvodu hospodárnosti konania a súhlasil s pojednávaním v jeho neprítomnosti a v neprítomnosti žalovaného, ktorý mal predvolanie riadne doručené, svoju neprítomnosť neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal, pričom zistil nasledovný skutkový stav:

9. Žalobca ako banka a žalovaný ako majiteľ účtu uzavreli dňa 29.06.2009 Zmluvu o bežnom účte a balíku produktov a služieb ČSOB Pohoda (č.l. 5), na základe ktorej zmluvy sa žalobca zaviazal zriadiť a viesť pre žalovaného bežný účet v mene EUR. V zmluve sa žalovaný zaviazal čerpať finančné prostriedky a vystavovať platobné príkazy len do výšky voľných peňažných prostriedkov na účte, resp. do výšky zmluvne povoleného prečerpania. V zmluve sa banka zaväzuje na základe žiadosti majiteľa účtu vyhodnotiť možnosť poskytnutia povoleného prečerpania k účtu, s tým, že v prípade splnenia stanovených podmienok banky na poskytnutie povoleného prečerpania účtu uzatvorí banka s majiteľom účtu Zmluvu o povolenom prečerpaní bežného účtu. Žalobca vystavil žalovanému Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg.č. XXXXXXXXXXR zo dňa XX.XX.XXXX (č.l. 6), ktoré oznámenie žalovaný prevzal (pozn. súdu: zrejme dňa 02.07.2009, keď v oznámení sa nedopatrením uvádza 02.06.2009). Z Oznámenia o zosplatnení úveru zo dňa 01.12.2014 (č.l. 9) vyplýva, že žalobca oznámil žalovanému, že vyhlásil celú pohľadávku z úveru dňom 30.11.2014 za splatnú a vyzval žalovaného na zaplatenie celej dlžnej čiastky 1.048,54 eura. Oznámenie bolo doručené žalovanému dňa 04.12.2014 (č.l. 10). Podľa Špecifikácie pohľadávky (č.l. 27) žalovaný čerpal od žalobcu celkom sumu 31.921,87 eura (súčet položiek v stĺpci „Cerpanie“) a žalobcovi zaplatil celkom sumu 33.583,75 eura (súčet položiek v stĺpci „Zaplatene celkom“).

10. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa § 708 ods. 1 a 2 OBZ, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

14. Podľa § 709 ods. 1 OBZ, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

15. Podľa § 710 OBZ, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl.).

16. Podľa § 711 ods. 1 OBZ, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

17. Podľa § 52 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmlúv), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2)

18. Podľa § 37 ods. 1 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

19. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

20. Podľa § 40 ods. 1 OZ, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

21. Podľa § 451 ods. 1 a 2 OZ, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (1) Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. (2)

22. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

23. Podľa § 43a ods. 1 OZ, prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy, ktorý je určený jednej alebo viacerým určitým osobám, je návrhom na uzavretie zmluvy (ďalej len „návrh“), ak je dostatočne určitý a vyplýva z neho vôľa navrhovateľa, aby bol viazaný v prípade jeho prijatia.

24. Podľa § 43c ods. 1 OZ, včasné vyhlásenie urobené osobou, ktorej bol návrh určený, alebo iné jej včasné konanie, z ktorého možno vyvodiť jej súhlas, je prijatím návrhu.

25. Podľa § 44 ods. 1 OZ, zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

26. Podľa § 46 ods. 1 OZ, písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

27. Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“) (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

28. Podľa § 3 ods. 6 ZoSÚ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), pri úveroch formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutých bankou iným spôsobom ako na kreditné karty (§ 1 ods. 3) alebo, ak nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o

a) úverovom limite, ak je stanovený,

b) ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená,

c) postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy.

Ak je na účte prípustné prečerpanie peňažných prostriedkov a toto prečerpanie trvá dlhšie ako tri mesiace, spotrebiteľ musí byť písomne informovaný o ročnej úrokovej sadzbe, poplatkoch a ďalších dôsledkoch.

29. Právny vzťah medzi stranami sporu založený zmluvou o bežnom účte a majúcim byť založený zmluvou o povolenom prečerpaní, je právnym vzťahom založený spotrebiteľskou zmluvou a je

nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 708 a nasl., § 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ a zákona č. 258/2001 Z.z.). V zmysle zásady *lex specialis derogat legi generali* má potom špeciálna právna úprava, ktorou je zákon č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako i ustanovenie § 52 a nasl. OZ, prednosť pred všeobecnou právnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, a je preto nevyhnutné predmetný právny vzťah posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka a príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch.

30. Z vykonaného dokazovania nebolo možné mať za preukázané, že by medzi stranami sporu bola platne uzavretá zmluva o povolenom prečerpaní. Žalobca ako listinný dôkaz, ktorým malo byť preukázané uzavretie takejto zmluvy, predložil iba Oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania k žiadosti reg.č. XXXXXXXXXXR zo dňa XX.XX.XXXX podpísané žalobcom. Uvedená listina je podpísaná aj žalovaným, avšak podpis je osvedčením iba o tom, že žalovaný uvedené oznámenie prevzal. Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať v zmysle § 40 ods. 1 OZ v spojení s § 4 ods. 1 ZoSÚ písomnú formu, inak je neplatná. Na neplatnosť zmluvy musí súd prihliadať *ex offio*, pretože ide o absolútnu neplatnosť. Súd musí mať uzatvorenie písomnej zmluvy preukázané, nakoľko je povinný *ex offio* posúdiť, či zmluva spĺňa náležitosti požadované zákonom. Z uvedeného dôvodu nemožno vychádzať z toho, že skutkové tvrdenia žalobcu o uzavretí zmluvy o povolenom prečerpaní žalovaný nepoprel.

31. Súd pritom poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 9Co/124/2017-194 zo dňa 30.04.2018, v ktorom odvolací súd uviedol, že „podstatné je, že v danom prípade sa jedná o spor zo spotrebiteľskej zmluvy, čiže ide o spor s ochranou slabšej strany sporu v zmysle ustanovení § 290 a nasl. CSP, v ktorých sporoch súd vykonáva v prospech slabšej strany sporu potrebné dokazovanie aj bez návrhu (§ 295 CSP). Zároveň v takýchto sporoch v zmysle ustanovenia § 300 CSP platí, že na konanie podľa tohto oddielu sa primerane použijú všeobecné ustanovenia o konaní, ak nie je ustanovené inak. Znamená to, že na tzv. spotrebiteľské spory sa ustanovenia o konaní použijú len „primerane.“ Ustanovením o konaní je i § 151 ods. 1 CSP, v zmysle ktorého sa zásadne v „bežnom“ sporovom konaní stranou nepopreté skutkové tvrdenia považujú za nesporné. Toto ustanovenie (§ 151 ods. 1 CSP) však na spotrebiteľské spory aplikovať nemožno, pretože jeho použitie, vzhľadom na charakter spotrebiteľských sporov, v ktorých sa vo zvýšenej miere uplatňuje protektívna ingerencia súdu, nemožno považovať za primerané. V spotrebiteľských sporoch nemožno vychádzať z toho, že stačí, ak žalovaný - spotrebiteľ skutkové tvrdenia žalobcu - dodávateľa výslovne nepoprel, čím sú tvrdenia žalobcu preukázané, nakoľko v týchto sporoch je súd v zmysle ust. § 290 a nasl. CSP povinný na ochranu takéhoto spotrebiteľa prihliadať *ex offio*.“

32. V konaní nebolo preukázané, že by zo strany žalovaného došlo k návrhu na uzavretie zmluvy, t.j. k oferte (§ 43a ods. 1 OZ), keďže žalobca v konaní nepredložil žiadnu „žiadost“ o povolené prečerpanie. Súd tak nemal za preukázané, čo vôbec bolo obsahom žiadosti a či v nej boli obsiahnuté náležitosti podľa ZoSÚ. Zároveň nebolo možné zistiť, či prípadná žiadost o poskytnutie povoleného prečerpania (návrh na uzavretie zmluvy zo strany žalovaného) a listina o oznámení poskytnutia úveru (ktorá by mala byť prijatím návrhu žalobcom) majú zhodný obsah a možno hovoriť o návrhu a prijatí návrhu, pretože v opačnom prípade by i tak išlo (v prípade oznámenia) o nový návrh. Samotné oznámenie o poskytnutí povoleného prečerpania pritom nie je možné považovať za zmluvu, keď ide len o jednostranný právny úkon zo strany žalobcu, pretože žalovaný na tejto listine podpísal len jej prevzatie. Keďže žalobca v konaní neunesol dôkazné bremeno svojho tvrdenia o uzavretí zmluvy o povolenom prečerpaní, nakoľko nebolo preukázané uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere v písomnej forme tak, ako to predpokladá § 4 ods. 1 ZoSÚ, ide o absolútne neplatný právny úkon podľa § 40 ods. 1 OZ, na ktorú skutočnosť musí súd prihliadať z úradnej povinnosti (viď napr. rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25Co/527/2015 zo dňa 22.02.2017).

33. Súd poukazuje na to, že na prejednanie veci nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu, ktorý sa však z pojednávania ospravedlnil a žiadal pojednávať v jeho neprítomnosti. Pri postupe súdu podľa § 181 ods. 2 CSP súd uviedol, že nemá za preukázané, že by medzi stranami sporu došlo k uzavretiu zmluvy o povolenom prečerpaní. Súd nebol povinný pojednávanie odročiť a o uvedenom žalobcu upovedomiť písomne, pretože postup v zmysle § 181 ods. 2 CSP sa realizuje práve na pojednávaní.

34. Keďže v konaní nebolo preukázané, že bola uzavretá písomná zmluva o povolenom prečerpaní a čo bolo jej obsahom (a okrem toho, či spĺňala náležitosti ZoSÚ), žalobcovi vzniklo právo požadovať od žalovaného len sumu, ktorú žalovanému skutočne poskytol, a to titulom vydania bezdôvodného obohatenia. Nakoľko podľa Špecifikácie pohľadávky (č.l. 27) žalovaný čerpal od žalobcu celkom sumu 31.921,87 eura (súčet položiek v stĺpci „Cerpanie“) a žalobcovi zaplatil celkom sumu 33.583,75 eura (súčet položiek v stĺpci „Zaplatene celkom“), vrátil žalobcovi celú čerpanú sumu, žaloba je tak nedôvodná, a preto ju súd vo výroku I. rozsudku zamietol.

35. V časti úroku súd žalobu zamietol, nakoľko nebola preukázaná zmluva, z ktorej by nárok žalobcu na úrok z úveru vyplýval. V časti úroku z omeškania súd žalobu zamietol, pretože sa žalovaný do omeškania s vdaním žiadneho bezdôvodného obohatenia nedostal.

36. Nad rámec súd uvádza, že i keby platné uzavretie zmluvy o povolenom prečerpaní v konaní preukázané bolo, žalobe by nebolo možné vyhovieť, a to z nasledovného dôvodu.

37. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou platí, že súd je viazaný žalobou a uplatnený nárok je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok zdôvodňuje, keď skutkovým základom opísaným v žalobe v spojitosti s petitom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobcom, ktorý je premetom konania. Žalobca teda v sporovom konaní je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho nárok. Podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu tej strany sporu, ktorá nedokázala formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme. Medzi základné procesné povinnosti strany sporu nevyhnutné pre úspech v sporovom konaní tak patria povinnosť tvrdenia a povinnosť dôkazná. Ich vzájomná väzba spočíva v tom, že predpokladom unesenia dôkazného bremena je primárne splnenie povinnosti tvrdenia.

38. Žalobca si povinnosť tvrdenia dostatočne nespĺnil, keď napriek výzve zo strany súdu (č.l. 23) nešpecifikoval, akým spôsobom výpočtu dospel k sume istiny, k sume úroku a k sume úrokov z omeškania. Nesplnenie takejto povinnosti má pre stranu sporu nepriaznivý dôsledok, pretože pokiaľ sa súd o potrebných skutočnostiach nedozvie, nebude môcť potrebnú skutočnosť urobiť predmetom svojho poznania a bude nútený pre nedostatok odôvodnenia žalobu zamietnuť. Žalobca sa v obsahu žaloby, ako aj v obsahu podania zo dňa 11.05.2018 (č.l. 25) obmedzil len na odkaz na prílohy k žalobe. Skutkové tvrdenia žalobcu sú nedostatočné, aby z nich mohol byť vyvodенý vznik právneho nároku žalobcu voči žalovanému. Žalobca len všeobecne konštatuje výšku istiny, úroku z úveru a úroku z omeškania, avšak jednoznačne nepreukázal prípadný základ ani výšku čiastkových nárokov, z ktorých pozostávala žalovaná suma. Podľa názoru súdu si tak žalobca v konaní nespĺnil povinnosť tvrdenia, keď napriek výzve súdu nešpecifikoval riadne jednotlivé zložky žalovanej sumy, najmä neuviedol z akej sumy, za aké obdobie a v akej sadzbe boli účtované úroky z úveru a úroky z omeškania.

39. Súd mal preto za to, že nárok žalobcu by nebolo možné považovať za preukázaný ani v prípade, že by bolo preukázané uzavretie platnej zmluvy o povolenom prečerpaní, keď žalobca ani na výzvu súdu neuviedol, ako dospel k výške istiny, úroku z úveru a úroku z omeškania, z ktorých má pozostávať žalovaná pohľadávka. Žalobca odkazoval iba na listinné dôkazy, avšak v zmysle ustanovenia § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy, o čom bol žalobca poučený. Bolo by porušením zásady rovnosti strán sporu (a to najmä v prípade spotrebiteľskej veci), ak by súd tvoril skutkové tvrdenia za žalobcu, t.j. ak by vyhľadával v listinných dôkazoch skutočnosti, ktoré má žalobca tvrdiť. Navyše, zo žalobcom predložených listinných dôkazov ani nie je zrejmé, akým spôsobom bol vypočítaný úrok z úveru a úrok z omeškania práve (za aké obdobie, z akých súm, pri akej výške úroku).

40. Tým, že žalobca napriek výzve súdu neuviedol dostatočné skutkové tvrdenia, ktorými by špecifikoval celkovú dlžnú sumu, nebolo by potom možné (ani v prípade platne uzavretej zmluvy o povolenom prečerpaní) zo strany súdu verifikovať správnosť výšky celkového žalovaného nároku 1.470,72 eura, a bolo potrebné žalobu aj z tohto dôvodu zamietnuť. Odkaz žalobcu na listinné dôkazy je nepostačujúci, pretože súd by vyvodzovaním skutkových tvrdení namiesto žalobcu porušil zásadu rovnosti strán sporu. Podporne súd poukazuje napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 24Co/157/2015 zo dňa 02.12.2015, ako aj na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp.zn. 25Co/96/2017 zo dňa 30.04.2018,

v ktorom odvolací súd vo veci totožného žalobcu dospel k záveru, že „žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď z predložených dôkazov nebolo možné vytvoriť celkový prehľad o skutkovom deji sporu v nadväznosti na okolnosti vzniku nároku na zaplatenie žalovanej sumy, v konaní zistený skutkový základ neumožňoval súdu ustáliť vznik povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi požadovanú sumu s príslušenstvom.“

41. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

42. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

43. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

44. Podľa Čl. 4 ods. 1 a 2 CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci. (1) Ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít. (2)

45. Podľa Čl. 17 CSP, súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prieťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb.

46. O náhrade trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a čl. 4 ods. 2 CSP, čl. 17 CSP, keď žalovanému, ktorý by inak na náhradu trov konania mal nárok, nakoľko bol v konaní plne úspešný, nárok na náhradu trov konania vo výroku II. rozsudku nepriznal, nakoľko mu v konaní žiadne trovy nevznikli. Súd má pritom za to, že v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, t.j. v súlade s princípom rýchlosti a hospodárnosti konania, bolo v tomto prípade potrebné rozhodnúť o náhrade trov žalovaného uvedeným spôsobom za použitia čl. 4 ods. 2 CSP (keď potrebného ustanovenia niet), t.j. za použitia princípu racionálneho zákonodarcu.

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.